

Posamezna šte. „Dneva“ stane 6 vin.; ravno toliko posamezna številka „Bodeče Neže“.

„DAN“ izhaja vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah in praznikih. Vsako nedeljo ima humoristično prilogo „BODEČA NEŽA“.

DAN

Neodvisen političen dnevnik s tedensko humoristično prilogo „Bodeča Neža“.

Posamezna šte. „Dneva“ stane 6 vin.; ravno toliko posamezna številka „Bodeče Neže“.

Uredništvo in upravnništvo: Učiteljska Tiskarna, Frančiškanska ulica št. 6. Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefranktrana pisma se ne sprejemajo, rokopi si ne vračajo. Za oglaševanje plača: petič vrsta 15 v, osmtrnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju post. — Za odgovor je priložiti znamko. Odgovorni urednik Radivoj Korene. Last in tisk „Učiteljske Tiskarne“.

Boj za Trst.

Trst, 7. majnika.

Impozantna manifestacija slovenskega delavstva dne 1. majnika je silno razburila naše Lahe. Bili so namreč trdno uverjeni, da bo ta manifestacija, ali zelo klavrna, ali pa da je sploh ne bo, in to zato, ker so napeli vse sile, da bi preprečili to manifestacijo slov. delavstva v Trstu.

Že v ponedeljkovi seji mestnega sveta je bil sprejet glasovi večine predlog dr. Are. naj sestavi eksekutiva spomenico na državne oblasti, v kateri naj se opišejo dogodki 1. majnika, da bo vlada vedela, kako mažejo Slovenci s svojimi nasilnimi in izizzivalnimi manifestacijami laški značaj Trsta.

Inž. Doria, drugi podžupan in zagrižen kamoraš, je prvi dobil besedo. Poročati je imel o sklepu delegacije glede dogodkov 1. majnika, a mož se je držal prav malo časa dnevnega reda. Kmalu je pričel žaliti in zaničevati Slovence na prav nesramen način. — Ko je dokončal svoj sramotilni in izzzivajoči »govor«, se je prigrabil k besedi dr. Vilfan, da ga pošteno zavrne. Kakor hitro pa je začel govoriti, so začeli Lahi vpiti in razsajati in naposled so začeli metati slov. poslancem razne psovke: »gnampolo« (zaklical poslanec Samia), macaco, itd. Psovke »ščavo«, pa so kar deževale.

Dr. Vilfan pa je zahteval od župana, da napravi red, ker ima pač pravico govoriti in to celo v svojem jeziku. Nato je pričel slovensko: »Slavni občinski svet! — V tem hipu pa je zavrelo. Laški poslanci so pričeli divjati kot nori: izzzivali so, žalili in žugali. Naenkrat pa so vstali in hoteli proti slov. poslancem, da jih napadejo. Slovenski poslanci pa so se pripravili za obrambo, vendar pa je udaril eden izmed posl. večine dr. Rybača s pestjo po obrazu. — Župan je prekinil sejo.

In sedaj pride glavna stvar. — Župan je bil vendar tako pameten, da je spoznal nasilje in lopovščino laških poslancev in bil je uverjen, da bi znal imeti vse to žalostne posledice za tržaški občinski svet, zato je napel svoje sile, da vse lepo ublaži in poravnaj mirnim potom. Povabil je dr. Wilfana in dr. Rybača v svoj kabinet, kjer ju je pripravil do tega, da sta mu obljubila pozabiti na vse, ako dobita zadoščenje. Pogoji za

pravdo pa je bil, da označi župan izjavo podžupana Dorie, ki je bila povod temu kravalu, kot protislovno s pravilnikom in obenem tudi obsodi vse žalitve in psovke, izrečene proti Slovincem, posebno pa oni dejanski napad na dr. Rybača. Italijanski poslanec, ki je udaril Rybača, je bil poklican v kabinet in je moral prositi oprostjenja za svojo »netaktnost«.

Slovenski poslanci so se zadovoljili s tem, in zopet je bilo vse v najlepšem redu. Za plačilo pa so bili slov. poslanci izzzivžigani, ko so stopili po seji na ulico, in dr. Wilfan je dobil v nogo čašo, ki je priletela izpred kavarnne »Municipio«.

Radovedni smo, koliko časa bo trajala v mestnem svetu hvaležnost do naših poslancev zaradi te velikodušne galantnosti, ki so jo izkazali laškim poslancem. Nam se zdi, da prav malo časa. Ob prvi priliki bodo Lahi zopet pokazali svojo 2000letno kulturo, ob prvi priliki bodo zopet udarili na slovenske poslance. O tem smo lahko prepričani. Kdaj pa so se vedli italijanski poslanci dostojno proti slov. poslancem v tržaškem mestnem svetu, kdaj so jih upoštevali? Nikdar. Nasprotno, do sedaj so se vedno kratkomočno norčevali iz njih; naši poslanci pa so vse mirno in potrpežljivo prenašali.

Potrpežljivost naših mož je zares občudovanja vredna. Ta potrpežljivost se je vzdržala tudi še po tem surovem in naravnost barbariskim nastopom italijanskih poslancev v torkovi seji mestnega sveta. Naši poslanci so se zadovoljili s tem, da je napadalski ital. poslanec prosil Rybača oprostjenja — v kabinetu.

V tork je bil moment, ki bi ga lahko izrabili naši poslanci. Italijanom bi se prav gotovo tresle hlače, ko bi se naši poslanci odstranili ter vložili pritožbo na vlado. Prepetati se menda vendar ne bomo pustili. Dva ital. poslanca sta poslala brzojavko na Stürgkha samo zato, ker so Slovenci manifestirali na 1. majnik in nič drugega. V tej brzojavki so obvestili ministra o slov. provokacijah! Čas je, da bi se enkrat oprjeli gesla: zob za zob. Krivice se nam godijo na vseh koncih in krajih; imeli bi kaj tožiti. S takimi nasprotniki kakor so naši Lahi, ni mogoče dalje s ponižnostjo in potrpežljivostjo. Priznati bi se jim ne smelo prav ničesar, tem večnjim nespokornikom. Naši poslanci naj se poslužijo najostrejšega meča magari obstrukcije. Obstrukcija slovenskih poslancev v mestnem svetu bi bila gotovo največji strah naših Italijanov, zakaj oni dobro vedo, da bi ta utegnila priversti s seboj komisarijat, ki bi nam bil gotovo bolj pravičen od italijanske večine, ki še ni sprejela niti enega slov. predloga v mestnem svetu. Tako bi imeli Lahi

prestrižene peroti, Slovincem pa ne bi bilo treba poslušati psov, kadar zahtevajo svojih pravic.

Naše gospodarsko vprašanje.

Avstrija s svojo trgovino na Balkanu nazaduje. Naš zunanji minister je pohvalil, kakor znano, v svojem zadnjem ekspozeju dobro razmerje naše države napram balkanskim državam. Imenoval je pri tem izrecno Srbijo, Grško, Turčijo in Albanijo. Kakšno je to razmerje in kakšen pomen ima za nas kot vele-vlast in predvsem kakšen gospodarski pomen ima, tega, žal, grof Berchtold ni povedal. Kar je pozabil povedati grof Berchtold, to navaja zdaj svetovno časopisje, ko se peča z njegovim ekspozejem. Gospodarsko stran našega »dobrega razmerja« napram navedenim državam sta skoraj istočasno in soglasno ocenila v suhih številkah dva svetovna lista angleški »Times« in ruski »Novoje Vremja«. Navesti hočemo te poučne številke. L. 1884. je znašal avstrijski izvoz v Srbijo 62 odstotkov vsega srbskega uvoza, torej skoro celi dve tretjini. L. 1910. se je moglo zunanje ministrstvo na Dunaju ponahati s sledečimi presenetljivimi rezultati: Avstrijski izvoz v Srbijo se je znižal od 62 na 20 odstotkov, dočim se je nemški izvoz zvišal na 41 odstotkov in Avstro-Ogrska je po 25letnem »gospodarskem in političnem delu« na Balkanu prišla z mesta dobavitelja prvega razreda na mesto dobavitelja tretjega razreda. Kakor je rekel grof Berchtold, je naša zunanja politika mnogo dosegla na Grškem. Naj govore dejstva: V pogajanjih o novi trgovinski pogodbi z Grško dozda nismo ničesar drugega dosegli, nego ponudbo Grške, da je pripravljena dati Avstriji iste ugodnosti, kakršne more nuditi »najbolj prijateljski državi«. To je teorija. V praksi smo dospeli do rezultata, da se je naša trgovina z Grško mnogo bolj poslabšala nego naš izvoz v Srbijo. Pride na vrsto — Turčija. Turki je Avstriji bolj prikljubljen subjekt nego Slovan. V sled tega ustanovljamo v Turčiji nemške šole, na Koroskem pa iščemo slovensko šolo. Zato nam je Turke hvaležen. Dvakrat so proglasili turški trgovci boj kot avstrijskega blaga in naš izvoz v Turčijo se je od l. 1885 pa do leta 1910. znižal od 20 na 15 odstotkov, od tega časa nadalje pa še bolj. V istem času se je nemški izvoz v Turčijo podeseteril. Zelo zanimivi so podatki naše albanske politike, te ženatnosti diplomatske umetnosti dunajskega Ballplatzja. L. 1900 je uvozila Avstrija v Albanijo blaga za

2 mil. frankov, Italija pa za 400.000 frankov. Leta 1906. se je znižal avstrijski izvoz skoro na 100.000 frankov, dočim se je povisil Italijanski na 2.800.000 frankov. Leta 1901 je pristalo pri albanskem obrežju 46 odstotkov avstrijskih ladij in 14 odstotkov italijanskih. L. 1906 se je avstrijsko razmerje zmanjšalo petkrat, italijansko pa zvišalo trinapolkrat. Dočim smo mi v trgovskem oziru tako zelo nazadovali, se je zvišal nemški izvoz na Balkan v poslednjih desetih letih najmanj za 93 odstotkov. Da bi mogli voditi to balkansko politiko so se morale zgoditi razne vojaške »reforme«, ki nas stanejo od leta 1911 naprej vsako leto 92 milijonov več. Leta 1912. je bilo dovoljeno za topove 195 milijonov K, izrednih izdatkov in 50 milijonov K, ki se prištejejo vsako leto k proračunu vojnega ministrstva. L. 1914 je bilo že 320 milijonov K za mobilizacijske izdatke, 40 milijonov K za morske operacije. Toda sedaj se že zopet zahteva novih 500 milijonov kron. Te številke je grof Berchtold pozabil povedati (Večernik Češkega Slova.)

Deželna vinska poskušnja.

Povodom IX. avstrijskega vinorejskega kongresa, ki se vrši od 5. do 13. septembra 1914., se priredi v Gorici poleg razstave strojev in priprav za vinarstvo pokušnja goriških vin.

Namen te pokušnje je, da se seznanijo vinarski večjaki in vinski trgovci z našimi vini in da se s tem pospeši prodaja. Obenem pa ima pokušnja tudi namen, nuditi domačim vinogradnikom, da se seznanijo v preskuševanju vin in da se zbudi med njimi nekaka konkurenca v pravilnem kletarstvu.

V ta namen se obrača podpisani odbor do naših vinogradnikov, da se v čim večjem številu udeležijo te pokušnje z določiljem vina lastnega pridelka. Od vsakega vzorca naj se pošlje vsaj po 6 steklenic, drželih sedem desetink litra vina. Ena teh steklenic se uporabi za predpokušnjo, ena za kemično preiskavo, ki se izvrši brezplačno, ena za pokušnjo preskuševalne komisije, ostale pa za pokušnjo vdeležnikov vinarskega kongresa in domačih vinogradnikov, ki pridejo k pokušnji.

Pri določiljanju vina naj se pazi na to, da bo belo vino v takozvanih renških steklenicah, črno v bordo-steklenicah. Odbor da vinogradnikom take steklenice kakor tudi zamške brezplačno na razpolago.

Prvi majnik v Ljubljani.

„Shod železničarjev! Neverjetno! To bo zopet kaka revolucija...“

„Drugi dan...“ „Kje pa so?...“

LISTEK

M. ZEVAKO:

Sree in meč.

Roman iz francoske zgodovine. (Dalje.)

Toda Morever, ki ni prav nič sanjari v onem trenutku, je kaj dobro videl Pardajana. Poskočil je radosti in se stisnil v temno prodajalno bližnjega trgovca z obleko. Ko je bil vitez mimo, je stopil Morever iz prodajalne in poklical stražnika, izprehajajočega se nedaleč ododot po končani službi. Rekel mu je par besed in stražnik je stekel. Tisti hip sta dospela tudi Kelus in Možiron, s katerima je imel Morever sestanek. Povedal jima je, koga je srečal, ter se spustil za Pardajanom, dočim sta počakala onadva na mestu.

Vse to gibanje je ostalo neopazeno vitez, ki je korakal seveda dalje in spravil med tem že precejšnje razdaljo med sebe in svoje protivnike.

V trenutku, ko je zavil v ulico Montorgej, kjer je stala krčma pri Bijočem kladivu, pa je začul za svojim krbotom mahoma topot številnih korakov. Obrnil se je ter zagledal kakih deset stražnikov, na čelu jim Kelusa in Možirona; več korakov pred ostalimi pa je hitel Morever. Pardajan je pospešil korak.

»Stoj! Stoj!« je kričnil Morever. »V imenu kralja!« je zarjul desetnik.

Meščani, ki so gledali prizor, so privzdignili ob tem klicu svoje čepice. In takoj jih je planilo par, da zastavijo vitez, pot; nagon, podpirati močnejšega proti slabjšemu, je bil še vedno in povsod značilna poteza strahopetne purgarske svojati.

Pardajan ni rekel ničesar, izdril je le svoje široko, močno bodalo ter ga pokazal ljudem z obrazom, ki je bil tem strašnejši, čim bolj se je zdel pokojen. Radovoljni policisti so odskočili in se stisnili k zidu: kakor hitro preti nevarnosti, je purgar rad pripravljen, prepustiti hudiču posvetno oblast in še kralja povrh!

»Stoj! V imenu kralja! so se drli preganjali.

Stekli so za njim.

Pardajan, stiskaje bodalo v roki, je zdaj res pospešil svojo hojo. Njegov namen je bil, bežati mimo gostilne, ne da bi se ustavil tam, pa se izgubiti v nerazrešenem labirintu uličič, ki so tvorile vražjo mrežo med novo cerkvijo sv. Evstahija in med trgov Grev.

Toda ravno v trenutku, ko se je pognal, je zagledal na drugem koncu Montorgejske ulice četo stražnikov, ki jih je bila gotovo poklicala kaka dobra meščanska duša.

Vitez je bil zajet! Rahel znoj mu je stopil izpod lasnih koreninic. Ko pa se je ustavil za trenotek, premišljaje,

ali naj naskoči one, ki so pred njim, ali one, ki mu slede, se mu je zpletel med noge pes, ki je priteknel nasproti.

»Pipo!« je viknil Pardajan.

»Moj oče je torej tu!«

In planil je v krčmo s klicom: »Pozor! Pozor! Slede mi!...«

Stari Pardajan je skočil k vratom. Pogled na desno in na levo ga je prepričal o resnosti položaja: na levi četa, na desni četa, na vseh prahovih hiš pa razjarjeni častivredni meščanje, goreči hrepenenja, da pripomorejo k poginu dveh siromakov, ki stojita sama proti premoči... Zapreti vrata in zapahnti jih, je bilo staremu bojevniku delo trenotka.

In že se je začelo razbijanje. »Odprite!« so tulili zunaj.

»Zabarikadirajmo se!« je dejal stari Pardajan.

»V imenu kralja!« je rjul stražniški desetnik.

Miza stoli in klopi so bile v trenutku navaljene pred vrata. Zunaj pa je prihajalo razbijanje čimdalje srditejše.

»Imamo ga!« je kričnil glas, po katerem je spoznal vitez Moreverta.

»Se ta zabolj!« sta rekla obleganca in porinila v vežo težko omaro, ki je izpopolnila barikado.

»Kako uro se utegneva držati.« je dodal stari.

»V eni uri lahko zapaliva ves Pariz.« je odgovoril mladi mož.

»Kato! Kato!« je poklical klaticvitez.

Debela Kato je stala poleg in opozovala neobičajne dogodke brez posebne razburjenosti. In če ji je kaj trepetalo srce, ga je bolela misel, da hočejo kraljevi beriči odvesti mladega moža, ki je tako lep in tako hraber kakor nobeden drugi.

»Evo me, gospod.« je dejala.

»Eno besedo. Eno samo. Ali si zoper naju ali za naju?«

»Z vama sem, gospod.« je odgovorila Kato prepokojno.

»Dobro dekcle si, Kato. Ne bo ti zaman.«

Li stari Pardajan je šepnil sinu v uho: »Ako bi se bila zvezela zanje, na mestu bi jo bil ubil!«

Vitez je pokimal... Ah, kaj hočeš, čitatelj! Postavi se ti na njiju mesto!... »Kaj se ti je zgodilo, fant?« je povzel stari.

»Povem vam kasneje, oče. Dolga je povest.«

In kaj je rekel Pardajan starejši: »Kato, vina daj!... Pripoveduj, sinko, časa imava dovolj!«

In dočim so odmevala vrata od zamoklih udarcev ter se je razlegalo znotraj divje ajanje Pipovo, zunaj pa rjojenje desetnika in vekanje babnic, ki so padale v nezavest, je poročil vitez svojemu očetu v kratkih in mirnih besedah, kaj se mu je pripetilo v Luvru.

»To je upor zoper kralja!« je vreščal desetnik.

»Kaj, hudiča, pa si iskal v kraljevem brlogu!« je godrnjal zlovoljno stari vojnik. »Ali ti nisen rekel...«

Pod silnim udarcem so se razklala vrata od vrha do tal. »Kato!« je dejal vojnik.

»Evo me, gospod.«

»Olje imaš pri hiši, kaj ne?«

»Imenitno olje, oreholovo. Tri sodčke sem ga dobila pred osmimi dnevi.«

»Dobro! Pa ognišče imaš tudi zgoraj, kaj ne?«

»Imam, gospod!«

»Kje je tvoje olje?«

»V kleti, gospod.«

»Daj ključce...«

»Nate jih!«

»Kato, dobra punica si. Pojdi gor in zakuri velik ogenj, dober ogenj, veš! Kakor da bi imela speči prasca ali meniha... Pa naglo!«

Debela Kato je skočila po trske in drva ter stekla s polnim naročjem v prvo nadstropje.

»Zdaj sva midva na vrsti!« je dejal gospod Pardajan oče.

Hitela sta z vitezom v klet. Deset minut nato so stali zgoraj trije sodi olja, poleg kruha, kolikor je bilo v krčmi, kakih petdeset steklenic, železnega droga in krampa, ki sta ga bila našla v kleti.

»Evo municije!« je velel oče in pokazal na olje.

(Dalje.)

Za najboljša vina se bodo delila razna priznanja in darila.

Kdor hoče svoje vino vpsolati na razstavo, naj javi to do konca maja t. l. predsedništvu IX. vinorejskega kongresa v Gorici (deželni dvorec).

Odbor odpošlje svojedobno sam po vino.

Za dobo razstave se dajo razstavljalcem tudi kioski na razpolago, v katerih zamorejo svoje vino razprodajati. Koliko bo znašala najemščina za kioske, določijo razstavniki odsek.

Odbor IX. avstrijskega vinorejskega kongresa.

Stajersko.

Nemška lažikultura. V vedno lepši luči se nam razkriva nemška kultura. Vsiljiva je, liki vlačuga, ki se nalepiti čisti vsiljuje tistemu, ki ga na cesti sreča. Izmozgava ga s tem, da mu obeta vsemogoče sladkosti. Če jo človek pravčasno spozna, to nemško lažikulturo, in se je hoče otresti — potem pa postaja skrajno nasilna in kolje, pobija tiste, ki ji s srdom in zaničevanjem ter studom obračajo hrbet. Evo konkretnega slučaja nemške lažikulture v Mariboru. Ta teden je prišel v Maribor iz Ljubljane cirkus »Kratej«. Podjetje je dalo v Ljubljani v Narodni tiskarni natisniti par tisoč dvojezičnih vzporedov. Mnogo jih je prineslo podjetje seboj v Maribor. Kar prvi večer se je nemški galerijski mob zrepencil. No, nihče ni pričakoval resnih izgredov. V petek zvečer pa se je po predstavi navalila renegatska sodrga na mirno odhajajoče Slovence. Troje jih je pobila na tla in eden je obležal nezavesten. Prihitela je policija. Stražmoister Puff je hotel najhujšega ščuvarja pretepaškega nemškega učitelja Kreka aretirati. Skraja se mu je izmuznil, potem ga pa je le zasačil. Svedoki pravijo, da je Krek skušal Puffa, ker je on nemški učitelj, sebi v dobro pregovoriti, naj ga izpusti. Puff tega ni storil. Bo-li dobil Krek zaslužno plačilo, nam ni znano... Že enkrat, pred tremi tedni, smo poročali, da se je nemška fakinja navalila v »novem parku« na Slovence. Izrazili smo bojazen, da se bodo izgredni pričeli ponavljati. To se je uresničilo. Ker je med mariborskimi policaji malo Puffov, ne smemo pustiti teh dogodkov ravnodušno v stran. Prvo čemur se moramo za bodoče v vsi silo in paznostjo posvetiti, je, da se mariborska mestna policija podpravi. Sedanji policijski sistem ne zadošča. Je preveč odvisen od vsenemške in nemškonalne klike. Paševanja renegatov v Mariboru mora biti konec!

Naši žulji jih rede! Na prvem mestu poročamo o nesramnem napadu mariborske fakinaže na mirne Slovence, radi dvojezičnih vzporedov v cirkusu. Glavnega hujskača, učitelja Kreka, smo že imenovali. To je tisti Krek, ki je tudi lani avgusta meseca pobijal Slovence pred glavnim kolodvorom, ker so slovensko pozdravljali dolega nadvojvodo. To je bilo taktat, ko se je blagoslavljalo novi državni most. Taktat so Kreku pomagali pobijati Slovence komiji različnih mariborskih nemških tvrdk. Tudi pri petkovem ponočnem napadu so bili Krekovi pomagači sami trgovski in obrtniški nastavljeni nemških firm in nekateri dijaki tukajšnjih srednjih šol.

Maribor. Poročali smo že, da je nastal med finančno prokuraturo in mestno občino spor, ker zahteva

mestna občina pristojbine na zmloto žito c. kr. voj. erarja. Finančna prokuratura je to zahtevala za J. Vrhovno sodišče je razsodilo v korist mestne občine. Mestna občina bo imela s tem na leto čez 2000 K novih dohodkov.

Troje nemških »kulturnih« dogodkov. Trгоvec z živino, hišni in veleposestnik v Sv. Duhu blizu Gradca, Matej Konrad, je opeharil neko graško firmo za 50.000 K. Skozi več let je ponarejal na izkaznicah težo prodane živine. Konrad je bil občinski svetovalec! — Pri Föllingu so našli v potoku ubito neko Brigito Reichenbacher. — V vasi Modriach je ustrelil posestnik Klug svojo ženo v nekem prepiru. Klug je pobegnil. Devet otrok je brez staršev. Lepa je nemška kultura. Vzgaaja goljufe, ubijalce, morilce itd.

Poljčane. Dne 3. t. m. je pogorela do tal bajta bajtarja Albina Dogana. Dogan je izginil že leta 1912 neznano kam in bajta ni bila obljubljena. Skode je 800 K, zavarovalnine 600 K. Ker je bil to letos že drugi slučaj, da je bajta začela greti, sumijo opravičeno, da gre za zlobnost.

Rače. (Dete padlo z okna.) V sredo je šla žena čuvača Urha v vrt po sočino ter pustila dvoje svojih otrok brez nadzorstva v kuhinji. Dveipolletni sinček je splezal na okno, omahnil, zbil z glavo okno in padel iz prvega nadstropja na dvorišče. Dete je dobilo k sreči samo lahke poškodbe.

Maribor. (Razno.) Bletna Ida Adamič je padla iz prvega nadstropja v Tkalski ulici na cestni hodnik in se po glavi težko potokla. — Dekla posestnika Baloha, Roza Lončarjeva, je prišla z desno roko v stroj za rezanje krme. Zgubila bo najbrže troje prstov.

Dnevni pregled.

Iz slovenskega klerikalca dr. Korošca radi njegovega govora v delegacijah se je norčeval delegat Clam-Martinič. Govornik se iz srca zahvaljuje dr. Korošču za njegove vsečne mu besede. Dr. Korošec je govoril kot črno-rumeni Jugoslovani v imenu velikega števila črno-rumenih Jugoslovanov. To je posebno velikega pomena v sedanjih razmerah, kajti ravno Jugoslovani so poklicani, da bodo igrali v monarhiji velikansko vlogo in da bodo postali mogočna zaslomba države. Govornik je pozval dr. Korošca, da naj ponavlja svoje besede kolikor mogoče glasno in kolikorkrat mogoče proti žužni in proti lažnovzhodni meli. Res, britko se je ponorčeval iz dr. Korošca nemški aristokrat. Dr. Korošec kot črno-rumen Jugoslovani. Izborni.

Dr. Šusteršič zahteva, da se proti Srbiji energično nastopa. V delegacijah je dobil besedo tudi dr. Šusteršič. Dosti ni vedel povedati, višek njegovega govora je bil v tem, da je od Avstrije zahteval, da proti Srbiji močno nastopi radi orientalskih železnic. (Srbija namreč ne more pustiti, da bi tuja država imela po njenem ozemlju železnico. S tem so bili bolni Turki zadovoljni, zdravi Srbi pa ne. In zato se brani izročiti Avstro-ogrski orientalsko železnico, ki pelje po srbskem ozemlju.) In ker tega ne mara, se pa dr. Šusteršič ježi.

Važna zadeva. Pogajanja med Srbijo in Avstro-ogrsko oz. njenimi finančniki niso dospela do nikakega rezultata in sedaj kar naenkrat dunajski čifutski listi začenjajo groziti in ščuvati proti Srbiji in tudi dr. Šusteršič je za ostro akcijo. Toda Srbiji

se »ostrih akcij« ni nič več batí, ker če bi Avstro-ogrsko res ne hotela prodati železnice Srbiji, bo Srbija napravila vsopredno progno do Soluna in s tem uniči orientalsko železnico; orientalna železnica ji bo morala za to plačevati še najemino in po preteku pogodbe, ki je sklenjena z bivšo Turčijo, bo morala avstro-ogrsko družbo železnico še Srbiji prepustiti in Srbija bo tako imela dvotirno železnico do Soluna. Tudi »Samoprava« piše v tem smislu in se prav nič ne boji.

Naši domači vojniki za častno stražo — psu. Pred nekaj dnevi smo dobili poročilo o spodaj navedenem slučaju. Poročila nismo mogli prinesiti, ker vemo, da je državni pravdnik precej strog. Predvčerajšnjem je istotakšno poročilo prinesel »Slovenec.« Ker je zadeva važna za vse, prinašamo »Slovenčevu« notico neizpremenjeno. Pod zgornjim naslovom piše: O kruti obsodbi vojakov 6. stotnije v Celovcu smo poročali in je visokost kazni v celih avstrijskih javnostih napravila najmučnejši vtisk. Čudne razmere pri šestih stotnjah 17. pešpolka so se pričele, ko je bil predstavljen 6. stotniji stotnik Hugo Nechansky. Prej je bila ta stotnja najboljša in je bilo pri njej najmanj kazni, potem je postala ta stotnja najslabša. Višek o tem, kako cení ta stotnik naše fante, pa je dosegel s tem: Stotniku Nechanskemu je poginil pes. Dva vojaka v paradi sta bila določena, da ga pokopljeta. Od teh dveh vojakov pa je bil eden radi nekega prestopka, ko je bil še v civilu nekaj kaznovan. Stotnik Nechansky je za to zvedel in ga takoj zamenjal z drugim vojakom, ker ni smatral človeka, ki je bil kaznovan, za vrednega, da bi pokopal njegovega psa! Ob takem »vzgojitelju« vojakov ni čudno, da so mladi fantje postali žrtve. In ta stotnik ni bil od 6. kompanije prestavljen, kakor se je pisalo, ne on ji poveljuje še danes. Mož, ki tako ponižuje avstrijske vojake, da jih izbira za častno stražo crknjenim psom, je še vedno na svojem mestu.

Demonstracije trgovskih akademikov v Pragi. V torek, dne 5. maja se je ustril na Češkoslovenski trgovski akademiji slušatelj Alojzij Hajek. Samomor je izvršil ob 3. uri popoldne v III. letniku. Kot glavni vzrok se navaja profesor Siebenschin, kateri je med dijaki in med profesorji baje nepriljubljen. V sredo so se zbrali dijaki na stopniščih in v avli akademije ter čakali na profesora Siebenschina. Ta ni prišel, ker je dobil 14 dnevni dopust. Češki listi »Narodni politika« in »Narodni Listy« so poročali, da prof. Siebenschin ni vzrok samomora Hajka. To je povzročilo, da so začeli dijaki demonstrirati. V četrtek se je zbralo blizu 2000 slušateljev in slušateljic pred Češkoslovensko trgovsko akademijo in ob 5. popoldne se je začel pomikati spreved demonstrantov, obkoljen z veliko množico ljudi, spremljevan od uradnih organov. Demonstranti so obšli glavne praške ulice in se podali pred poslopje »Narodnih listov« in »Narodne politike«, kamor so poslali deputacijo protestovati. Ob 8. uri zvečer so se vsi slušatelji in slušateljice mirno razšli. Češki listi pišejo o imponentni in mirni demonstraciji. Demonstracija je bila faktično dobro organizirana in se je vršila na jako dostojen način. Dijaki zahtevajo, da se začne takoj z disciplinarno preiskavo proti prof. S. V petek so se na vprašanje vladnega svetnika in ravnatelja akademije dr. Režabka, kaj mislijo napraviti, zavezali vsi slušatelji akademije

pod častno besedo, da prekinejo z demonstracijami toliko časa, dokler ne bode končana preiskava proti prof. Siebenschinu. Preiskava bo trajala približno 14 dni in ako bode izpadla za dijake neugodno, se bodo demonstracije nadaljevale in v tem slučaju bodo morali zapreti akademijo, kar bo dijakom v veliko škodo.

Slavni francoski aviatik Pegoud je pred svetom zopet čist. Znano je, da je slavni francoski aviatik Pegoud, znan po svojih predrznih letih bil obdolžen od švabskega mehanika da je bil v njegovi službi, da je v zlobnem namenu pokvaril svoj letalni stroj, potem, ko ga je prodal italijanskemu zrakovplovcu Dal Mistru. Preiskava in pravda se je šilno dolgo vlekla in nazadnje je sodišče razglasilo, da popravljeni aparat ne pomeni nobene nevarnosti za življenje letalca. Sedaj šele se je Pegoud dovolilo na popravljenem aparatu letati in tako dokazati množici in celemu svetu, da je aparat nepoškodovan. In res je te dni Pegoud pokazal Milanu, kaj premore na svojem aparatu. Množica, ki je prisostvovala predrznim letom zrakovplovca, je po končanih poletih dala obrekovanemu Pegoudu sijajno zadoščenje. Pegoud, ki je na »pokvarjenem« zrakovplovu napravil še nepokazane poskuse, je pred celim svetom zopet čist.

Samomor. Pri 59 let staremu bajtarju Andreju Vovniku v Potočah pri Predvoru se je že dalje časa opazilo, da se mu je nekoliko omračil duh. Ko se je njegova žena 5. t. m. za nekaj časa odstranila od doma, je odšel Vovnik na svišli in si z žepnim nožem prerezal vrat. Vovnik se je nasproti svoji ženi opetovano izrazil, da bo izvršil samomor.

Vlom. V noči od 27. na 28. m. m. so neznanzi zlikovci vlomili v lovsko kočjo g. Luckmana na Savi. Odnegli so samo nekaj knjig, katere so se pa drugi dan zopet pod neko skalo v bližini našle.

12.000 kron je ukradel, zato so ga aretirali. Sin trgovca Gogiča iz Sarajeva je ukradel iz očetove blagajne 12.000 K in več dragocenosti v skupni vrednosti 1000 kron. Sin trgovca se ni dolgo veselil ukradene denarja, zakaj policija ga je aretirala in izročila sodišču.

Aretacija izseljenškega agenta. Hamburgska policija je aretirala na zahtevo avstrijske vlade izseljenškega agenta Kupfermanna, ki se je udeležil izseljenških afer zadnje časa in ki je spravil čez mornje avstrijske delavce, ki še niso zadoštili vojaški dolžnosti.

Zalostna smrt pisatelja. V odetku za slaboumne miselviške je umrl te dni nemški pisatelj Johannes Holzmann, ki je igral pred desetimi leti v višjih berlinskih krogih veliko ulogo. Izdajal je tudi tednik »Kampf«, katerega ostri članki so ga vrgli v zapor.

Tragedija ljubosumnosti. V Mirovičah se je pripetila te dni grozna tragedija. Oskrbnik telefona in brzojava Jožef Žezulka je smrtno rani svojo dolgoletno ljubico Marijo Liškovo, s katero je imel kot oženjen mož ljubimsko razmerje. Žezulka je tudi težko poškodoval njegove očeta, gostilničarja Antona Liško iz Mirovič. Zakon Žezulkovih je bil brez otrok in Žezulka ni smatral zakonsko zvestoba za kako dragocenost. Njegova žena je bila perica v gradu v Starem Sedlu pri Orliku. Žezulka se je zaljubil v samsko hčer gostilničarja Ant. Liške in njuno razmerje je trajalo več let. Toda to razmerje se je pretrgalo, ko se je v dotični kraj naselil neki možakar, ki je tupatam obgovoril Marijo Liškovo

in se z njo pošalil. Žezulka je bil silno ljubosumen in je očital dekletu nezvestobo. V soboto, dne 2. t. m. so počili trije strelji v Liškovem stanovanju. Liška, gostilničar je vdrl v stanovanje in videl tam smrtno ranjeno hčer ter morilca, ki je nameril nanj samokres in tudi sprožil. Liška je bil težko ranjen na roki, vendar je imel še toliko moči, da je izruval Žezulki, ki je hotel izvršiti samomor, samokres in ga vrgel proč. Žezulko so vklenili in ga izročili okrožnemu sodišču v Pisku. Njegova ljubica bo težko ozdravela.

Sam se obdolžil umora. Oni dan zvečer je pristopil k nekemu stražniku v Brigittenavu mož, ki je bil zelo razburjen in ki mu je povedal, da se piše za Krittla in da je okrog pete ure vrgel v Donavo nekoga tučca. Stražnik je razburjenega moža peljal na stražnico, kjer je poslednji izpovedal, da se je sešel na bregu z neznanim tučcem, ki je sedel tako blizu njega, da ga je to razdražilo in da sta se začela oba prepirati. Tuje mu je grozil, da ga udari, na kar ga je Krittl tako pahnil po bregu, da se je skotalil v vodo, kjer je utonil. Nato je Krittl hodil okrog in vest ga je grozno pekla. Pravi, da ni hotel tučca umoriti.

Vatroslav Holz.

V soboto ponoči je umrl gosp. Prostoslav Kretanov Holz, vpokojeni uradnik banke Slavije in marljiv slovenski pisatelj. Lani koncem julija je zaslužil, da se mu bliža smrt in naprosil je svojega prijatelja-literata naj mu napiše nekaj — kakor je rekel — anticipatni nekrolog, češ, »dne 1. avgusta 1913 stopim v 70. leto, čegar svršetka menda ne dočakam. Vendar pa bi rad zvedel, kaj poretke naši ljudje o meni in o mojem literarnem delovanju.« Tako smo prinesli v »Dnevu« listek, o rajnem Holzu. Ker je slavilo baš taktat nemško časopisje jubilej Grech. Hauptmann in Petra Roseggerja, je porabil podlistkar priliko, da je primerjal Roseggerjevo samoučno življenje s Holzovim, ki se s svojimi romantičnimi doživljaji križa res s čudovito podobnostjo z doživljaji nemškega Holzovega rojaka. Po našem listku je prinesla tudi tržaška »Edinost« parafraziran listek o Holzu, za njo »Soča« kratak članek in po par vrst sta prinesla tudi »Slovan« in »Slovenski Narod«. Holzova slutnja se je uresničila: umrl je 2 meseca in 20 dni pred svojim 70. letom. Na smrt se je pričel pripravljati dne 3. marca t. l., ko mu je zdravnik povedal, da ima želodčnega raka in da ima samo še dva meseca do svoje smrti. Uredil in zbral je vse svoje rokopise in že tiskane spise, jih zvezal po tvarini v enotne zvezke, ki bi mogli tvoriti celotne knjige, in je vse skupaj izročil »Slovenski Matici«, da izda, kar hoče, ali poskrbi, da izidejo vsaj njegovi osebni spomini na »Sto znamenitih slovenskih mož«. Pokojnik je bil literaren samouk, ki se je z lastno pridnostjo dvignol do spoštovanja vredne omike. Kot nezakonski sin 21letne Magdalene Ojčeve, hčere slepega nagornjaka v Zgor. Verjanah pri Sv. Trojici v Sl. Gorici, je hodil v kmečko ljudsko šolo pri Sv. Ani. Sednajst let star je šel sam v Maribor in postal pozlatafski in cerkveno restavratski vajenec. Leta 1864. je postal pomočnik in je baš nameraval oditi na Dunaj, da bi se bil v umetni obrti dovršil, ko je bil poklican v službovanje k vojni mornarici. Tako se je moral odpovedati cilju, da postane

Kavarniški streber.

Francoski spisal Franc Copee. — Prevel Ivan Ankuđimljev.

Tekom svojega petindvajsetletnega prvega zakona ni imela gospa Rappe veliko prijetelega, ker je imel njen soprog, eden najznamenitjših drožistov v rue de la Verrerie, slabo navado, preživeti vse svoje večere v kavarni. Drugače mu ni imela ničesar predbacivati. Kot dober trgovec — celo zelo izreden — je delal pri olju in kakau izborne kupčije in tvrdka je napredovala. Njegova soproga, ki je cel dan predsedela sredi prodajalne, prepojene z ostrimi dišavami, v neke vrste stekleni omari, je mogla na koncu vsakega meseca zaznamovati precejšen dobiček v veliko glavno knjigo. In ker je za večino ljudi glavni namen življenja v tem, da kupiči tolar na tolar, ni mogla ta trgovka, ta rojena meščanka, ničesar drugega, nego kazati se zadovoljno. Ker se je pa ob polsedmi uri zapirala trgovina, ob sedmi uri večerjalo, in je posegel gopod Rappe po desertu vedno po klobuku in palici, da odide v kavarno »du Gaz«, odkoder se ni povrnil pred polnočjo, se njegova gospa, ki ni imela otrok, čestokrat ni mogla ubraniti dolgočasju in je zehala nad svojo nogavico ali zaspala nad časopisom.

Ob nedeljah in praznikih popoldne je kajpada blagovolil gospod drožist popeljati svojo gospo nekoliko na izprehod. Kmalu pa je odhitel »gospod« kakor navadno v kavarno in je pustil svojo boljšo polovico v samoti.

Komaj dva ali trikrat jo je peljal pozimi v »Opera Comique« — ker je bila ta sedaj enkrat neogibno potrebna, pa meščane, rodom Parizane — toda zdela se je, da je imel gospod Rappe malo okusa za to, ampak šel je tja kakor pretepen pes.

Gospa Rappe je bila žena, ki je zvesto izpolnjevala svoje dolžnosti; zato se ni mogla odkrižati nekega gotovega ogorčenja. Kdo bi ji jemal to za zlo? Če sedi dostojna gospa, kot zvesta, marljiva pomočnica svojemu možu, ves božji dan s peresom v roki v prozorni gajbici, da vpišuje v neskončni register število na število, zasluži res kaj boljšega, kakor da jo pusti soprog ves večer sam, in bolj čišla od nje svojo družico, obstojajočo iz pet do šest pivcev piva, katerih razgovor se omejuje na to, da se med dvojnimi igralnim omizjem prerokuje skorajšnji padec ministrstva, kar res ni nobena umetnost, osobito če se govori o francoskih ministrstvih.

Tako se je gospa Rappe polagoma vedno bolj odtujevala svojemu soprogu; in ko je umrl naknadne

smrti — varujmo se pozimi razgrevaloč zabave po gostilnah: prehlajenje je takoj tu pri vstopu na zrak, in zdravje, morda življenje je zaigrano! — je potočila njegova vdova samo dolžni delež solz za njim in je bila hitro utolažena. Bila je premožna gospa z 2000 franki dohodkov in po vseh nadah s precejšnjim izkupičkom pri trgovini; vrh tega šele v sedemindesetem letu. Če je vprašala ogledalce, ji je pokazalo navadno krepko, pa tudi še prijetno zago-relko. Kratkotomalo, še predno je poteklo leto žalovanja, se je odločila gospa Rappe, da se zopet omoži.

Tu je bil prvi kandidat dolgoletni hišni pomočnik, gospod Rosier, lep mož, bivši podčastnik, z onimi značilnimi lastnostmi, ki se jim dame ne morejo ustavljati. Ze za življenja soproga mu je šla često gospa Rappe na roko s kakim prijaznim pogledom. Pred vsem se je lahko pridržala pri tem trgovina in se je spravil letno gotov dobiček. Bil je sicer mlajši nego ona; a ogledalna omara (o, kako prijeten kos pohištva!) ji je zagotavljal, da je tudi ona še mikavna. In potem gospa Rosier, to je lepše zvenelo nego gospa Rappe; za perilo in srebrenino pa lahko ostanejo iste črke.

Trinajst mesecev po drožistovem pogrebu (ko se je spoznal lahko pod preperelimi vencí na njegovem

grobu samo še eden z napisom »Stalni gostje kavarne du Gaz«), se je vdova omožila v drugič. Tvrđki so se dodale samo besede »Rosier naslednik«.

Vse je šlo sedaj po volji tekom treh dni medenega tedna, ki sta jih prebila novoročenca v Fontebloju.

Ko sta se pa zopet vrnila v Pariz, je segel Rosier takoj po končani večerji po klobuku in palici.

»Toda kam hočeš sedaj?« ga je vprašala soproga v nekam tesni slutnji.

»Hočem se le za trenotek navziti svežega zraka,« je odvrnil sila prostodušno. »Potem bi pa šel še rad nekoliko v kavarno. Torej na svidenje!«

In prišel je šele po polnoči, natančno tako kakor pokojni.

Gospa Rosier je bila iz sebe. Torej sedaj naj se pa prično zopet ti brezkraini večeri samine in dolgega časa! In sedaj je bilo zanjo še občutnejše, kajti gojila je do novega soproga pravo strast in je mogla preboleti njegovo odsotnost še veliko manj nego rajnega.

Pa je požrla svojo jezo in se zadovoljila s tem, da je naslednjega dne stavila tekom kosila na svojega Ahila — oboževanec je imel namreč to bojevitno ime — nekaj vprašanj.

»Povej, ali greš vsak večer v kavarno?«

Odgovor je bil popadljiv.

»Da, seveda! Kakor skoraj vsi sicer... Šel je tudi vedno zahajal v kavarno »du Gaz«; jaz zahajam v kavarno »de la Garde nationale«... Veš, na rue Rivoli... Obe si nista niti streljal vsaksebi.«

»Res!« je rekla z izpremenjenim glasom; »toda ali bi ne ostal sedaj kaj doma... pri svoji ženki?«

»To bi storil zelo rad... Toda kaj hočeš? Ne da se odpomoči. Če ne odidem po kosilu z doma, prebavljam slabo in ne morem spati. Ti naprotno potrebuješ miru in si navajena, zaspati zgodaj... Dalje je vse-kako potrebno, da neogibno potrebno, da zahaja trgovec v kavarno; ondi nameriš na različne ljudi, izveš vsakovrstna poročila, in med dvema igralnima mizama se sklene prav čisto kupčija. In potem... kaj bi ti pripovedoval? Potem... sem se sedaj tako navadil.«

Da bi ga odvrnila od te navade, je poizkušala gospa vsa sredstva. Ker niso opravile ničesar lepe prošnje, je postajala napram njemu hladna in prepirljiva, da bi bilo kmalu prišlo do resnega spora; Ahil pa je nadaljeval vsak večer svoje izostajanje.

Goreča ljubezen do moža jo je navdala še s sledečo mislijo. Kaj pač je bilo, kar je vleklo moža tako v kavarno? Družčina? Okolnosti?

akademičen slikar. Udeležil se je bitke pri Visu dne 20. julija 1866. kot podčastnik in stopil nato v Pulju v vojni arzenal. Svoje življenje do te dobe je že opisal l. 1876. v Pajkovju »Zori« v noveli »Idealist« in l. 1904. v »Slovanu« pod naslovom »Roman umetniškega samouka«. Za »Zoro« in »Kres« je napisal več pesnitev, ki tvorijo zbrane dva zvezka »Nerazvito brstje« in »Novo brstje«. Svoje zveze z listi, uredniki in pisatelji je opisal v »Slovanu« 1914. pod naslovom »Povabljen nepoklicanec«. Ta spis je nadaljeval še na smrtni postelji in ga narekoval. Iz Pulja je prišel k »Slovenskemu Narodu« za upravnik; nato pa je bil štiri leta pomožni uradnik pri mariborskem magistratu. L. 1878. je postal uradnik banke »Slavije«, kar je ostal do leta 1906. z največjo marljivostjo in z največjimi uspehi za — to banko, ki mu pa končno pokojine — ni dala, nego ga je velikodušno podpiral le ravnatelj Ivan Hribar. Svoja potovanja je popisoval v »Slovenskem Narodu« pod naslovi »Potovanja križem domovine«, »Potopisne arabske«, »Primorski sprehodi«, in »Potopisni paberki«; v »Edinosti« je pisal listke pod naslovi »Primorski obrazi«, in »Na vseh koncih in krajih«, v starem »Slovanu« pa pod naslovi »Slovenske krajepisne slike« (5 raznih potopisov folklornega značaja.) Mnogo je napisal životopisov in študij o slikarjih in kiparjih (o Subičih, Progarju, Ganglu, Ogrinu i. dr.) Več prav zanimivih spominov je spisal za »Slovana« o S. Gregorčiču, Jos. Cimprmanu in A. Aškercu, pa tudi o drugih naših literatih in politikih, saj je imel pokojnik uprav fenomenalen spomin. Holz je znal pripovedovati živo, dramatično in vedno s humorjem. Ostavil je tudi veliko originalnih pism naših prvih mož, ki so mu bili prijatelji. Svoj talent je bogato pomnožil in ga uporabljal v čast domovine in v množitev ugleda naših kulturnih delavcev. Zato čast temu marljivemu, zvestemu sinu Slovenskih Goric in pokoj njegov večno nemirni duši!

Ljubljana.

— **Boj za Meštroviča.** Slavni jugoslovanski kipar Meštrovič je razstavil letos svoja dela v Benetkah. Italijani so ga hoteli najprej imenovati zase in so ga zvali: serbo-italo-croato« (ko bi Meštrovič ne bil umetnik, ampak kak delavec bi bil seveda »barbaro-croato«. Prišel pa je tudi neki kritik Ojetti, ki je rekel, da Meštrovič kopira Bourdellea. Bourdelle pa je izjavil, da je on kopiral Meštroviča. Tako je resnica zmagala. Meštrovičevi kipi vzbujajo veliko pozornost.

— **Ljudje božji! Čujte in strinite!** Važna politična tajnost! Noč nie da gweisen! Sobotni »Slovenec« je prinesel sledečo bedarijo dr. Šusteršiču v čast in priznanje. Pod naslovom: »Interesanten meddogodek« piše: »Ko je dr. Šusteršič včeraj začel govoriti, je šel dr. Korošec na hodnik, a za njim takoj grof Berchtold, ki mu je nekaj živo dopovedoval. Med tem je dr. Šusteršič svoj govor končal, a Berchtold je v dvorani začel živahen pogovor z dr. Šusteršičem. Ni se moglo zvedeti, o čem se je pogovor sukal, samo na koncu so se slišale dr. Šusteršičeve besede: »Bedauere, Exzell., es ist unmöglich!« (Obžalujem ekselencija, je nemogoče.) Nato mu je grof Berchtold zopet nekaj prigovarjal, a mu je dr. Šusteršič vdrug dejal: »Bedauere, Exzellenz, es geht aber nicht!« (Obžalujem ekselencija, ampak ne gre.) Govor se je glasom »Riječkih Novin« označeval pozneje kot važna politična tajna. Pričakujemo, da bo drugič »Slovenec« iz

naslednjega dogodka napravil »mednarodno zapletljaj in šahovski potezo dr. Šusteršiča«. K portirju kakšnega ministra pride dr. Šusteršič. Ministra ni v uradu. Portir: Obžalujem; ampak ekselencije ni v uradu. Mednarodni zapletljaj je gotov in »Slovenec« bo o tem z velikanskimi črkami pisal. — Ampak šalo na stran; nekaj je namreč vendar na tem »Slovenecem« poročilo interesantnega. To namreč, da je zunanji minister grof Berchtold, v trenutku, ko je začel govoriti poglavar slovenskih klerikalcev, šel ven na hodnik mesto, da bi Šusteršiča poslušal.

— **Češka industrijska banka,** podružnica v Ljubljani, naznanja, da prične poslovati dne 11. t. m. v mezaninu Frančevega nabrežja št. 1. (Filipov dvorec). Od avgusta t. l. naprej se bodo nahajali blagajnični in menjalni prostori v pritličju iste palače v Stritarjevi ulici.

— **Včerašnja nedelja je bila deževna.** Gasilci so imeli jutraj prav slabo vreme; okoli poldneva se je zjasnilo, popoldne pa je začel zopet dež. Zato je odpadlo mnogo napovedanih izletov v okolico. Upajmo, da bodo prihodnje nedelje lepše.

— **Pri včerašnji nogometni tekmi v Opatiji med ljubljansko »Ilirijo« in tamošnjim slovenskim športnim klubom je zmagala »Ilirija« v razmerju 10 : 0.**

— **Demonka,** 5dejska senzacijska drama, katera se predvaja jutri v torek 12. t. m. v Bachmaierjevem Grand Elektro-Bioskopu v Lattermannovem drevoredu je stvorišev kinematografije, posneta po slovitom romanu »La Glu« od M. Jean Richenpin-a z Akademie francaise. Ulogo Demonke igra mojstersko Mlle. Mistinguett. Omeniti moramo, da se je pri uprizoritvi tega filma zgodila nesreča, vsled katere je Mlle. Mistinguett več tednov bolehal. V zadnjem delu namreč dobi Demonka udarec s kladivom po glavi. Ta udarec s težkim kladivom se je ponesrečil in Mlle. Mistinguett je zadobila močan udarec tako, da je omedlela. — Predstave trajajo dve uri.

— **Valdemar Psilander** nastopi zopet v 4 dejanski drami »Zlato srce« od torka 12. do četrta 14. t. m. v kinematografu »Ideal«. — Vsaki obiskovalec teh predstav dobi v spomin krasno fotografijo prijubljenega umetnika. Predstave se vršijo kakor po navadi. Za 10 vinarjev zvišane cene.

Trst.

— **Di San Giuliano molči.** Zadnje dni smo že poročali, kako je vprašal neki Gallenga ministra zunanjih del, naj mu pove, v koliko so rezultati in dogovori opatijskega sestanka pozitivni. Takrat je di San Giuliano molčal. Zdaj ga je zopet pilil svetnik Colaianni. Predložil je zbornici vprašanje, kaj je markeze dosegel v dogovoru z Berchtoldom. Tudi sedaj di San Giuliano molči. Upati je, da tajne ne izda, ker bo prej odšel na določeno mu poslaniško mesto. Pofem bodo drugi povedali kaj več.

— **V Rimu** so zaprli zaradi prvomajskih dogodkov univerzo. Ker se niso slušateljci še pomirili, jo odpro komaj danes, v ponedeljek.

— **Proti slovenski manifestaciji** so protestirala še sledeča mesta: Napolj, Firenze, Palermo, ter poleg že omenjene Verone tudi Messina (za katero so ob častu potresne katastrofe tudi Slovenci nametali podpor) in Catanzaro.

— **Giornale d' Italia** piše, da nima Italija od Avstrije nikakršnih potreb, pač pa nasprotno, potrebuje Avstrija Italijo. Zdal, ko je vsaj nekoliko po-

nad tako požrtvovalnostjo zakonske ljubezni. Ta vzorna kavarna jim je lahko tem bolj dopadla, ker so se nudila okrepčila brezplačno. Vsak večer pa so defilirali »stalni gostje« pred ljubeznivo gospo »kavarnarjevo« in po obveznem podanju rok so vzeli svoje pipe iz žepov in se vsedli k igranju kart. Tekom mešanja, ko je bil čas, izpregovoriti par besed, so kritikovali seveda vladne naredbe.

Tako je vživala torej gospa Rosier veselje, da je gledala vsak večer od 8—12. ure ljubljani, seveda z oblakom dima zastrti obraz svojega Ahila, in zaslišala včasih njegov glas:

»Kdo deli? — Privzdignem. — Aduti!«

In vzorna soproga si ni malo domisljala nad tem, da je razumela navezati tako svojega moža na dom.

Toda bil je le sen; in sanje so kakor pene! Čez nekaj tednov je opazila gospa Rosier, da prihaja njen Ahil otožen in zamišljen, kakor da bi ga obhajalo neke vrste domotožje. Videlo se je, da tudi s tovariši ni bilo drugače. Nečesa so morali pogrešati: toda kaj naj bo to?

jasnen opatijski sestanek, se da to pisanje precej natanko razumeti.

V Milanu so meščani demonstriali proti trž. Slovincem. Zborovalci so se med sabo tudi pošteno zvrzali.

— **Avstrija prodaja kanone.** Avstro - ogrska vojaška administracija je prodala v Abesinijo 50 kanonov. Naprej ne smemo govoriti, ker bi sicer storili državnemu pravdniku preveliko uslugo.

— **Zdravstveno stanje razgrajavec** Miazzia in Morterre se stalno boljša. Oba dobivata pisma in telegrame v obliki čestitk. Kljub temu upamo, da se ne bosta nikoli več poskušala meriti z našimi ljudmi.

— **Samomor.** Viktor Gaspari, 55letni uradnik pri odvtniku Sevastopulo, se je v petek zvečer na molu Sartoria ustrelil. Poklicani zdravnik ga je našel v najopasnejšem stanju in ga velel prepeljati v bolnišnico, kamor so takoj poklicali nesrečneževu soprogo. Zdravniki so se pripravili k operaciji, toda Gaspari je že ob 11h zvečer izdihnil. O svoji nameri je že preč obvestil ženo, ki pa ni imela več časa, da bi samomor preprečila. Vzrok nesrečnemu koncu je bila neodzdravljiva bolezen.

— **Agent za kratek čas.** V neko tolerančno hišo v ul. San Filippo sta te dni zvečer stopila dva mladeniča in naročila steklen. pive. Ko je bila piva na mizi, je eden od njiju zakričal: Oho! Ali me ne poznate? Ali vidite moj obraz? Policijski agent sem! Lepo mi pokažite izkaznice vaših stanovalk! — Voditeljica pa je bila nekoliko bolj premetena kakor »agent« in stopila po policaja. Ta je agenta vprašal za legitimacijo. Oblasten »agent« se je kaj kmalu pomiril, ker se ni imel s čim izkazati. In gospod policaj ga je lepo prijel pod pazho in ga peljal ... pa ne na prosto, temveč na komisarijat in od tam v zapor.

— **Hrupnež, ki ga ne ukane niti kazen.** Na trgu Goldoni se je te dni »pomenkoval« 32 letni Alojz Scholz s svojo ljubico Viktorijo Fantin in njenim bratom. Niso govorili prav potihoma in tržnemu policaju Borg-hese ni bilo po volji, da se publika delectira nad tremi hrupneži. Zato je povabil Scholza s seboj. Na komisarijatu je bil Scholz obsojen na tri dni zopora. Ker pa je proti odmerjeni mu kazni rekuriral, so ga začasno izpustili. Ko se je redar vrnil na trg, je že zopet ugledal tam svojega prejšnjega znanca in ga vnovič povabil s seboj. To pot pa ni rekurz pomagal nič in Scholz čepi še danes v kajli.

— **Med kamenjači.** Bruno Allegretto stanujoč v ul. Chiauchara se je za-tekel k »Igei« po zdravniško pomoč, ker ga je poškodoval kamen, katerega mu je vrgel v glavo neki pocestni prijatelj. Rano mu je obvezal »Igein« zdravnik.

— **Vreme.** V petek je bil dan solnčen in lep, čez noč pa se je nebo počemerilo in v soboto je skoro cel dan deževalo.

— **Dogodki 1. majnika so že pred sodiščem.** Jutri prinesemo obširneje poročilo o nekem Zurchu, ki je radi pretepev dne 1. majnika te dni pred sodiščem.

Težak padec.

Trst, 9. majnika.

Včeraj popoldan je sedela 10letna Pavla Metlika na nekem zidu in padla radi neprevidnega gibanja na tla. Na otrokov krik so prihiteli ljudje in domačini so jo odnesli v bližnjo lekarno, kjer pa k nesreči ni bilo nobenega zdravnika. Morali so torej ponj telefonirati. Ko se je pripeljal in otroka pregledal, je konstatiral zelo težke notranje poškodbe.

Metliko so prepeljali v bolnišnico - kjer je bila sprejeta v IV. oddelek. Kirurg dr. d' Este je ob asistenci dr. Bolaffia otroka operiral. Deklica se nahaja v zelo nevarnem stanju in je malo upanja, da ozdravi.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

DEMONSTRACIJE V TRSTU.

— **Italijansko protestno zborovanje.** — Na ulici. — Kljub prepovedi Italijani »manifestirajo«. — Policija brani dohod k »Narodnemu Domu«. — Faki-naža strelja na policaje.

(Izvirno.) Trst, 10. maja. Danes dopoldne se je vršilo tu zborovanje Italijanov v namenu, da protestirajo proti batinam, ki so jih 1. maja iz-zvali.

Na zborovanju samem se ni ničesar hudega zgodilo, le Slovence so

Gostilna. Anton Ivančič Buffet.

TRST. Andemo de Toni, via Nuova 5. TRST.

Tržaškemu občinstvu in v Trst prihajajočim Slovincem jamčim za pristna istrska, vipavska in dalmatinska vina, kakor tudi vedno sveže pivo in izborno mrzlo in gorko kuhinjo.

hotelj v prežgani juhi snesti, tako so se jezili.

— **Po zborovanju** se je pa Italijanom zazdelo, da bi bilo dobro, če bi šli malo na ulico poprotestirati, kjer bi se po vrhu lahko naletelo še na kakšnega samotnega slovenskega delavca. In šli so, prepevaje laške iz-zivalne pesmi. Obhod po mestu je bil od policije prepovedan, toda Italijani, kakor da bi za nie oblast ne obstajala. Polcija je hotela množico raz-gnati. Veliko število nadebudnih neodrešencev je hotelo po stranskih ulicah priti do »Narodnega Doma«, kjer bi bili menda radi pobijali okna. Policijska patrulla je zastopla pot, kar je Italijane take razgrela, da so začeli na policijo streljati. Ranjen ni bil k sreči nihče.

— **Demonstranti** so se naposled razkropili: 4 so bili aretirani.

— **UREDNIK »NARODNIH LISTOV«** BI SE RAD NA TIHO POBOTAL.

— **Praga, 10. maja.** (Pred časom so prinesli češki »Narodni Listi« tr-ditev, da je narodno socialni urednik na Dunaju, Simek, ponujal vladni usta-vitev obstrukcije narodno socialnih poslancev proti plačilu 350.000 kron. Urednik Simek je glavnega in odgo-vornega urednika »Narodnih Listov« Kellerja tožil radi razžaljenja časti.) »Češke Slovo« poroča, da je hotel odgovorni urednik »Narodnih Listov« po posredovanju preiskovalnega so-dnika afero z narodno socialnim ured-nikom Šimkovi na Dunaju kar na tihem spraviti s sveta, brez sodnije. Narodno socialna stranka je ta po-skus zavrnila.

— **SRBSKI GENERALNI KONZULAT** NA DUNAJU.

Dunaj, 10. maja. Srbska vlada je imenovala prvega tajnika tukajšnje-ga poslanštva dr. Dimitrijevičeva za generalnega konzula na novo usta-novljenem generalnem konzulatu.

— **Antona Javernika, Trst,** ulica Farnetto 33 ?? Sprejemajo se tudi popravila.

SESTANEK V EPIRU. ALBANSKA KOMISIJA SE POGAJA.

— **Atene, 10. maja.** Med zastopniki provizorične vlade v Epiru in člani mednarodne kontrolne komisije, je prišlo včeraj na Krfu do po-gajanj. Konferenca je bila dolga. O poteku pogojanj se ne bo javnosti ničesar sporočilo.

— **KATASTROFALEN POTRES NA SICILIJI.**

— **Milan, 10. maja.** Kakor se poro-ča, so dosedaj izkopali izpod razvalin porušenih vasi 180 mrtvih in 300 ranjenih. Položaj je obupen. Straho-vito je prizadeto revno prebivalstvo, ki je prišlo ob vse. Vojaške oblasti so postavile 6000 šotorov v bližini po-drth vasi.

— **Pri izkopavanju trupel** so se od-grali nepopolni prizori, posebno v vasi Safarona, kjer so izpod razvalin šolskega poslopja izkopali 15 mrtvih učencev.

— **Po mnenju oblasnih znaša šte-tilo mrtvih v prizadetih krajih 1500 oseb.**

— **DOGODKI V ULSTRU.**

— **London, 10. maja.** (Ulštrovci, ki se upirajo, da bi Irska dobila avtonomijo, se še sedaj niso pomirili, tem-več se neprenehoma pripravljajo na oborožen odpor, če bo angleška vla-da hotela zakon o avtonomiji izvesti.) Iz Belfasta se poroča, da se je Ul-štrovcem pri Manganabeyu posrečilo 24 brezstrelnih topov izkrcati.

— **SKRIVNOSTEN SLUČAJ.**

— **Riga, 10. maja.** Danes po noči se je izvršila na glavnem trgu eks-plozija, ki je porušila eno hišo. V bli-žini hiše so našli nekega moškega s ponarejeno brado.

Mesto vsakega posebnega obvestila.

Potrta od globoke žalosti naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da se je moj najboljši mož

Vatroslav Holz,

uradnik banke Slavije v p. in pisatelj

v soboto dne 9. maja ob 11. ponoči, po mučni bolezni, previden s svetotajstvi v 70. letu svoje starosti preselil v lepšo domovino.

Pogreb blagega pokojnika se bo vršil v torek dne 12. maja popoldne ob 5. iz hiše žalosti, Marije Terezije cesta št. 10 na pokopališče k sv. Križu.

Sv. maša zadušnica se bode čitala v cerkvi Marij-nega Oznanenja.

V Ljubljani, dne 10. maja 1914.

Margita Holz roj. Potočnik, soproga.

I. slov. pogrebni zavod Josip Turk.

Generalni zastop banke »Slavije«

— **naznanja, da je sinoči po dolgi in mučni bolezni v 70. letu svoje starosti za vedno zatisnil svoje oči njega uradnik gospod**

Vatroslav Holz,

ki mu je zvesto služil 36 let.

Pogreb pokojnikov bo v torek, dne 12. t. m. ob 5. popoldne iz hiše št. 10 na Marije Terezije cesti na pokopališče pri sv. Križu.

Blag mu bodi spomin!

Vsa oprema? Toda to bi se jim mogo-elo nuditi tudi vse doma, vsaj pre-možnejšim! Kavarna doma! To je bila rešitev vprašanja. To je hotela izpeljati. Ko se je vdal Ahil njeni nujni prošnji, da prebije nekaj več-čerov z vsemi svojimi prijatelji doma, se je podvrge salon temeljiti preobrti. Mesto oblazinjenega po-hištva marmornate mize in obar-šunjene klopi; na mesto glasovirja ogromen bifet, kjer je kraljevala med steklenicami ruma in piramidami tort gospa Rosier, skrbno počesana in v vsa dehteča pa našminkana. Jedilnica se je izpremenila v biljar-nico; nudila se je prilika k vsako-vrstnim igram in dobilo se je mnogo na držaje obešenih časnikov. Dalje je zalagal zavod vse zaželjene pijače in jedila. Vse je bilo natančno pre-učeno in posneto. Hišni sluga se je seveda prelevil v nadnatakarja in kmalu se je vglobil v svoj poklic, kmalu je pogodil urno ročno gesto, s katero se mora pridržati kavno majoliko, da se tasa ne polije. Kot prebrisan izvedenec je vsul vsak večer nekaj prgišč žaganja pod mizo.

S prva so bili gospod Rosier in njegovi prijatelji nekam vzhičeni

Originalni Edison Kinetofon.

Samo šest dni.
Največja senzacija tega stoletja.
Govoreči film* od 16. do 21. maja 2 programa po 3 dni.

Kino-„Ideal“.

Spominjajte se
dijaškega društva
„Domovina“!

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pisemnim vprašanjem je priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglašitvah ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znakih. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Bele birmanske obleke za dekleta, nogavice, rokavice pajčolane, trakove itd. priporoča modna trgovina P. Magdič, Ljubljana, nasproti glavne pošte.

Žlahtne rake, vsako množino, se kupi celo sezijo. Ponudbe na »Anonično ekspedicijo« v Ljubljani.

Stavni, umetni in konstrukcijski ključavničar Ivan Meglič, v Ljubljani, Prule 6, sprejme takoj 3 vaje in se priporoča sl. občinstvu za vsa v njegovo stroko spadajoča dela. V zalogi ima fino izdelana, patentirana kurilna vratica za peči in štedilnike.

Mašinist (izurjeni monterji ali ključavničarji, zmožni vseh tovarniških popravil imajo prednost) in korespondentinja, zmožna slovensščine, nemščine in italijanščine, kakor tudi slovenske in nemške steno-grafije, samostojna starejša moč, se sprejmeta takoj. — Plače po dogovoru. Ponudbe: poštni predal 54, Ljubljana.

Učiteljska tiskarna
Ljubljana, Frančiškanska ul. 6
priporoča posetnice, kuverte, račune, trgovska pisma itd. itd.

2 motorja
za električni obrat, eden 4, drugi 5 H-P. 300 voltov, eden popolnoma nov, se prodasta za vsako ceno pri A. TRINK, Ljubljana, Linhartova ulica št. 8.

Baška!
Prvo čisto slovansko kopališče ob Adriji
Hotel Velebit
lastnik Hrvat A. Tudor na otoku Krku (Veglia), Istra.
Izvrstna uhinja, nič zdraviljske takse.
Hotel ima krasen položaj, je okoli 20 korakov oddaljen od morja proti kopališču. Nova moderna zgradba; oskrbljen je z izvrstno pitno vodo. Pred hotelom velika terasa. Dnevna zveza s parobrodom z Reko. Vse informacije, prospekte, daje zastoj in franko lastnik hotela.

Odda se več voz
konjskega gnoja
vprašanja na: OROSLAV DOLENC,
Ljubljana, Wolfova ulica št. 10.

Tržne cene v Ljubljani.
Tedensko poročilo od 1. maja do 8. maja.

	Cene v kronah	
	od	do
1 kg govej. mesa I. vrste	1.60	1.80
1 kg govej. mesa II. vrste	1.40	1.60
1 kg govej. mesa III. vrste	1.20	1.40
1 kg telečjega mesa	1.80	2.00
1 kg prašičj. mesa (sveže)	1.60	2.40
1 kg prašičj. mesa (prek.)	1.90	2.20
1 kg koštrunovega mesa	1.40	1.50
1 kg masla	2.60	2.80
1 kg masla surovega	2.60	2.80
1 kg masti prašičje	1.80	2.00
1 kg slanine špeha (sveže)	1.52	1.80
1 kg slanine prekajene	1.90	2.00
1 kg sala	1.76	1.94
1 kg čajnega masla	3.60	—
1 kg margariskega masla	2.00	—
1 jajce	0.06	—
1 liter mleka	0.20	—
1 kg posnetega	0.08	—
1 kg sucatane sladke	—	—
1 kg kisla	1.00	—
1 kg medu	1.40	—
1 piščanec	1.40	—
1 golob	0.40	—
1 raca	2.00	—
1 gos	—	—
1 puran	—	—
100 kg pšenične moke št. 0	41.50	—
100 kg rži	41.00	—
100 kg ječmena	2.40	30.00
100 kg ovsu	3.39	—
100 kg ajde	4.37	50.00
100 kg prosa belega	5.36	—
100 kg navadnega	6.35	—
100 kg koruze	7.29	50.00
100 kg koruzne moke	8.14	—
100 ajd. moke I. vrste	23.60	—
100 ajd. moke II. vrste	54.00	—
100 ržene moke	52.00	—
1 kg žitna	—	34.00
1 kg graha	—	32.00
1 kg leče	—	32.00
1 kg kaše	—	28.00
1 kg ričeta	—	20.00
100 kg pšenice	25.00	25.50
100 kg rži	19.00	20.00
100 kg ječmena	17.00	18.00
100 kg ovsu	18.00	19.00
100 kg ajde	25.00	26.00
100 kg prosa belega	28.00	—
100 kg navadnega	18.00	20.00
100 kg koruze	16.50	17.00
100 kg krompirja	5.00	5.50
100 kg činkvantina	20.00	21.00
100 kg sena	6.00	9.00
100 kg slame	7.00	7.00
100 kg stelje	6.00	7.00
100 kg detelje	—	—
Cena trdemu lesu za m ³	11.00	12.00
Cena mehkeemu lesu za m ³	7.00	8.00
Prašiči na klavnici	1.20	1.30

Kneza Auersperga radioaktivno kopališče
Toplice na Kranjskem
Postaja dolenske železnice Straža-Toplice. Akratov vrelec 38°C, ki daje nad 30.000 hl radioaktivne vode na dan. Velika kopališča, posebne in močvirne kopeli. Elektroterapija, masaža, s komfortom opremljene sobe, izvrstne restavracije. — Indikacije: revmatizem, protin, nevralgija (ishias), nevrastenija, histerija, ženske bolezni itd. Prospekte daje kopališko ravnateljstvo.
Sezona od 1. maja do 1. oktobra.

Cvetlični salon
Viktor Bajt
Ljubljana, Šelenburgova ul. 6
(zraven pošte)
priporoča nagrobne vence, šopke in vsakovrstne cvetlice po najnižjih cenah.
Točna in solidna postrežba!
Brzjavaj na VIKTOR BAJT, Ljubljana.

L. MIKUSCH
Ljubljana, Mestni trg 15
priporoča svojo veliko izbor
dežnikov in solnčnikov.
Popravila se izvršujejo točno in solidno.

Slovinci! Spominjajte se naše prekoristne
Ciril in Metodove šolske družbe!

Modistinja
Minka Horvat, Ljubljana, Stari trg 21.
Priporoča svojo veliko zalogo damskih in otroških klobukov, športnih čepic in vseh potrebnih za modistke. — Popravila se točno in najcenejše izvrše.

„BALKAN“
Trgovska, spedijska in komisijska del. družba
Podružnica: Ljubljana, Dunajska cesta 33 — Telefon št. 100.
(Centrala: TRST)
mednarodna spedijska, spedicije in zavarovanje vsake vrste, prevažanje blaga, skladišča, kleti, Prosta skladišča za redni užitni podvrženo blago. Najmoderneje opremljeno podjetje za selitve in prevažanje pohištva v mestu in na vse strani z patentiranimi pohištvenimi vozmi. Shranjevanje pohištva in blaga v suhih posebnih skladiščih. Omotacije itd.
Spedijski urad, generalni zastop in prodaja vozni listov: „Dalmatie“ delniške parobrodne družbe v Trstu, brzovozne proge Trst-Benotke in obratno ter Trst-Ancona parobrodne družbe D. Tripicovich & Co, Trst Avstrijskega Lloydja Cunard-Line za I. in II. razred. Naročila sprejema tudi blagovni oddelček „Jadranske banke“.
Zmerne cene. Točna postrežba.

GVIDON ČADEŽ
Ljubljana, Mestni trg št. 14.
Ugodno kupite v modni trgovini za gospode in dečke klobuke, čepice, perilo, kravate in vse druge modne predmete.

VELIKI OKASIJSKI TEDEN!

Za gornja in spodnja krila.
Ogromna zaloga od najenostavnejše do najmodernejše fasone, po čudovito nizkih cenah.
Pariške modele in konfekcijo za dame, deklice, gospode in dečke priporoča

Angleško skladišče oblek
O. Bernatović, Ljubljana, Mestni trg 5-6.
Telefon 132. Telefon 132.

SANATORIUM EMONA
ZA NOTRANJE IN KIRURGIČNE BOLEZNI.
PORODIŠNICA.
LJUBLJANA, KONJSKEGA ULICA 4
SEPAZDRAVNIK PRIMARJ DR. FR. DERGANČIČ

Modni salon
M. SEDEJ-STRNAD Ljubljana, Prošernova ul.
se priporoča cenjenim damam.
Najmodernejši slamniki. Žalni klobuki.

ČEŠKA INDUSTRIJALNA BANKA
podružnica v Ljubljani.
Delniška glavnica 40,000.000.— kron.
Vsakovrstni bančni, borzni in menjalnični posli, 4½% bančne zadolžnice lastne emisije.
Vioge na knjižice, blagajnične nakaznice in račune. — Krediti: remburzni, davčni in v računih.